

POKROVITELJ
48. VARAŽDINSKIH BAROKNIH VEČERI

Kolinda Grabar-Kitarović
Predsjednica Republike Hrvatske

FINANCIJSKU POTPORU OSIGURAVAJU:

ZLATNI SPONZORI:

SREBRNI SPONZOR:

BRONČANI SPONZOZRI:

OSTALI SPONZORI:

BRANDOVI

USTANOVE, INSTITUCIJE I AGENCIJE PARTNERI FESTIVALA

ORGANIZATORI I OSNIVAČI 48. VARAŽDINSKIH BAROKNIH VEČERI

Kontakt informacije/Contact information

Koncertni ured Varaždin/Concert Agency Varaždin
A.Cesarca 1, 42000 Varaždin, Hrvatska, tel/fax: +385 42 212 907
e-mail: uprava/management: info@kuv.hr
ured/office: office@vzb.hr
www.vzb.hr

Prodaja ulaznica: Koncertni ured Varaždin, A. Cesarca 1, Varaždin, +385 42 311 907, office@vzb.hr, www.ticketshop.hr • Ticketshop trgovine

Srijeda, 26. rujna, 20 sati
Crkva sv. Nikole

Chiyomi Yamada, glas

Toyohiko Satoh, lutnja

Walter van Hauwe, blokflaute

Glazba iz Nizozemske 17. stoljeća i djela Toyohika Satoha

Cornelis Thymanszoon Padbrué

Aen Roosemonds oogen

Nicolas Vallet

La Mendiane Fantaysye

Jan Pieterszoon Sweelinck

Garrula Rondinella

Constantijn Huygens

Morte dolce / Pathodia Sacra et Profana

Johann Schop

Pavaen Lachrimae

Toyohiko Satoh

Aka to bai, novogodišnja pjesma iz Nagasakija / New Years song from Nagasaki (2013)

Nen-ne Koroichi, uspavanka s područja Nara / Lullaby from the Nara district (2012)

Zuizui Zukkorobasi, dječja pjesmica s područja Tokija / nursery rhyme from the Tokyo district (2013)

Nen-nyako korochako, uspavanka s područja Akita / lullaby from the Akita district (2012)

Fuki no kyoku, tradicionalna japanska melodija/ Japanese traditional tune (1982)

Sendo no yanma, uspavanka s područja Yamagata/ lullaby from tha Yamagata district (2007)

Antagata dokosa, dječja pjesma s područja Kumamoto / Children song from the Kumamoto district (2012)

Yokai, stari napjev iz Tanegashima/ old tune from Tanegashima (2009)

Kochae bushi, Edo Minyo (2008)

Nizozemski skladatelj **Cornelis Thymanszoon Padbrué** (1592-1670) je cijeli život proveo u rodnom Haarlemu, najprije kao gradski, a zatim kao samostalan glazbenik. Objavio je nekoliko zbirki madrigala i moteta na tekstove nizozemskih pjesnika, a njegovim najznačajnijim djelom smatra se oratorij *De tranen Petri ende Pauli* (Suze Petra i Pavla) iz 1647. godine. Njegove skladbe pokazuju različite utjecaje, međutim najznačajniji su „madrigalizmi“, tonsko slikanje ili glazbeno dočaravanje riječi u tekstu. To postiže trpkošću harmonije, vokalnom onomatopejom i raspršenošću glasova zbog čega je u literaturi ponekad nazivan „holandski Gesualdo“. *Aen Roosemonds Oogen* pripada njegovoj zbirici madrigala *Kusjes* (Poljupci, 1631.) koja se temelji na latinskoj erotskoj poeziji Janusa Secundusa iz Haaga prevedenoj na nizozemski.

Nicolas Vallet (1583-1642) je nizozemski skladatelj i lutnjist francuskog porijekla. Kao hugenot je pobjegao u Nizozemsku, a živio je u Amsterdalu gdje je djelovao kao učitelj lutnje i vlasnik škole plesa. Njegovo najznačajnije djelo je *Le Secret des Muses*, zbirka skladbi za lutnju objavljena u dva dijela 1615. i 1616. godine iz koje je i skladba s večerašnjeg programa *La Mendiane Fantaysye*. „Amsterdamski Orfej“ kako su ga zvali suvremenici, **Jan Pieterszoon Sweelinck** (1562-1621) je bio jedna od najmoćnijih skladateljskih figura na prijelazu iz renesanse u barok. Svojim vokalnim stvaralaštvom zaključuje renesansu dok instrumentalnim započinje barok. Osim skladatelj, bio je orguljaš i učitelj brojnim njemačkim skladateljima i orguljašima kao što su Jacob Praetorius, Heinrich Scheidemann, Samuel Scheidt te tako bitno pridonio stvaranju sjevernonjemačke orguljske škole. U orguljskim skladbama prvi upotrebljava pedal kao ravnopravnu dionicu u polifonom stavku, stilski povezuje kompleksnost i osjećaj za prostor venecijanskih te ornamentacija i male forme engleskih skladatelja. Anticipira fugu upotrebotom stretta, kontrasubjekta i pedalnog tona.

Nasuprot tome, u vokalnim je skladbama konzervativan. Piše psalme, chansone, madrigale i motete, a ima ih preko 250. *Garrula Rondella* je dvoglasni madrigal iz zbirke *Rimes françoises et italiennes* iz 1612. godine.

Constantijn Huygens (1596-1687) je bio široko obrazovan skladatelj, pjesnik i diplomat. Svirao je nekoliko instrumenata, međutim je najpoznatiji bio kao lutnjist. U Parizu je 1647. godine objavio zbirku *Pathodia sacra et profana*, koja obuhvaća psalme, madrigale te francuske *air de cour*, skladbe za glas uz pratnju lutnje.

Johann Schop (1590-1667) je bio njemački skladatelj i violinist. Kratko je djelovao na kraljevskom dvoru u Kopenhagenu (1615-1619), a zatim do kraja života u Hamburgu gdje je bio dvorski glazbenik i *Kapellmeister*. Njegovo se stvaralaštvo može podijeliti na plesnu glazbu, skladbe za glas solo te crkvene koncerne. Objavio je dvije zbirke plesova, a njegove su vokalne skladbe razasute po brojnim tiskanim zbirkama i rukopisnim kopijama. Prijateljstvo s engleskim skladateljem Williamom Bradeom utjecalo je na čestu uporabu plesova kao što su pavana, gallarda i lacrimae. *Pavaen Lachrimae* na večerašnjem programu je iz amsterdamske zbirke *t'Uitnement kabinet*, a napisana je za violinu i continuo.

Chiyomi Yamada je rođena 1956. godine u Fukuoki u Japanu. Nakon diplome na Muzičkoj akademiji u Tokiju, odlazi u Den Haag gdje na Kraljevskom konzervatoriju studira baroknu glazbu u klasi Mariusa van Altene i dr. Rebecce Stewart. Uskoro počinje nastupati kao članica sastava *Renaissance Capella* dr. Rebecce Stewart. To rano iskustvo utjecalo je na njeno poimanje renesansne polifonije i gregorijanske glazbe. Usto postaje pjevačica ansambla *Alba Musica Kyo* pod vodstvom Toyohika Satoha. S tom skupinom nastupa na festivalima u Nizozemskoj, Belgiji, Mađarskoj, Španjolskoj, Portugalu, Italiji i Kanadi. Jedinstvena kombinacija njezine muzikalnosti, inteligencije, vokalne jasnoće i profinjenosti neprekidno oduševljava različitu publiku te joj osigurava stabilno mjesto u svijetu rane glazbe. Njezina diskografija obuhvaća niz naslova: *Two Orphean Masters* (Dowland i Purcell), *Music in Dejima, Love and Musical Drama* (glazba talijanskog ranog baroka), *Works of Toyohiko Satoh (I. i II.), Landini & his time, Machaut & his time, Music of Shakespeare, Dawn to the West* (Japanske pjesme).

Od 2002. godine, gospođa Yamada živi u Japanu, razvijajući novi projekt koji se temelji na zajedničkoj japansko-evropskoj kulturnoj povijesti.

Toyohiko Satoh je rođen 1943. godine u Japanu. Nakon studija u Tokiju, 1968. godine odlazi u Švicarsku, Basel, gdje na *Scholi Cantorum Basiliensis* studira lutnju. Od 1970. kada prvi put na svijetu objavljuje LP posvećen isključivo lutnji, intenzivno snima za izdavačke kuće kao što su *Telefunken, Philips, Channel Classics* i *Carpe Diem*, a mnoga od tih izdanja su osvojila nagrade. Brojne zajedničke snimke s drugim svjetski poznatim glazbenicima također su mu donijele niz počasti i nagrada. Njegov prvi nastup u *Carnegie Recital Hall* 1982. godine, *The New York Times* je proglašio senzacionalnim. Nastupa na festivalima diljem svijeta. Od 1973. do 2004. godine je bio profesor lutnje na Kraljevskom konzervatoriju u Den Haagu, a njegovu su klasu činili nadareni studenti iz cijelog svijeta. Često drži majstorske tečajeve diljem svijeta. Od 1981. godine je aktivan i kao skladatelj. Svoje je skladbe izveo na nekoliko festivala.

2000. godine je postao predsjednik Japanskog društva za lutnju i ranu gitaru. Od 2014. godine stalno živi u Japanu, trudeći se uskladiti tradicionalnu japansku filozofiju i zapadnu glazbu. Majstor je japanske „ceremonije čaja“ i izučava noh dramu.

Dugogodišnju povezanost s tradicionalnom literaturom za blok-flautu **Walter van Hauwe** ne očituje samo kao solist nego i kao član ansambala *Quadro Hotteterre* (1969.) s Keesom Boekeom (blok-flauta) te *Little Consort* s Toyohikom Satohom (lutnja). Na mnogim je nastupima i snimkama svirao kako blok-flautu tako i traverso s glazbenicima kao što su Nicolaus Harnoncourt, Gustav Leonardt i Frans Brüggen. S Fransom Brüggenom i Keesom Boekeom je 1971. osnovao kontroverzni eksperimentalni ansambl blok-flauti *Sour Cream*. Otkrića do kojih je tamo došao proučavajući glazbu iz razdoblja dužeg od šest stoljeća, a vezana uz tehnike blok-flaute i interpretaciju raznih glazbenih stilova, Van Hauwe je opisao u stručnoj metodi u tri dijela objavljenoj pod nazivom *The Modern Recorder Player* u izdanju *Schott London* te prevedenoj na nekoliko jezika. S godinama raste njegova sklonost suvremenoj literaturi te brojne skladatelje poput Franca Donatonija, Isanga Yuna nadahnjuje da pišu za blok-flautu. Od 1971. je profesor na Konzervatoriju u Amsterdalu, gdje je razvio kontroverzni obrazovni sustav koji privlači studente iz cijelog svijeta, a od 2006. do umirovljenja 2013. godine je bio i voditelj odjela za razvoj obrazovanja. Od 1988. radi na vrlo detaljnem *Katalogu suvremene glazbe za blok-flautu* i na *Katalogu povijesnog repertoara za blok-flautu*, koji zajedno sadrže više od 9000 naslova djela nastalih od 16. stoljeća do danas.

Dobitnik je prestižne nizozemske nagrade *Prince Bernard Music Award* za cjelokupni rad 2002. godine.

Nataša Maričić